

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om hun virkelig ingen overvejelser har gjort sig med hensyn til en begrænsning af de rejselystne kommunalpolitikeres og embedsmænds rejseaktiviteter?«

Begrundelse

Ganske vist har jeg utallige gange før spurgt om noget lignende, og hver gang har jeg fået en sludder for en sladder, men det er da helt barokt i tider, hvor kommunerne skal skære ned og spare, at man ikke tager fat på den gevækst i den kommunale sektor, som de sædvanligvis unødvendige rejser er udtryk for.

Nærværende spørgsmål er affødt af oplysninger om, at den konservative rådmænd Søren Møller fra Odense samt to embedsmænd er rejst 15 dage til USA for at se på EDB. Man skulle mene, det måtte være rigeligt, at f.eks. eksperter fra Kommunernes Landsforening studerede EDB-området og derefter var rådgivere for alle landets kommuner, i stedet for at hver enkelt kommune skal oplære eksperter.

Besvarelse (20/5 83):**Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):**

Som spørgeren er inde på i begrundelsen for spørgsmålet, er det ikke første gang, at indenrigsministeren er blevet bedt om at tage stilling til spørgsmålet om kommunalpolitikeres rejseaktiviteter.

Jeg har senest den 13. oktober 1982 i min besvarelse af spørgerens spørgsmål af 8. oktober 1982 (nr. S 39) udtalt, at der ikke i den kommunale styrelseslovgivning er hjemmel for indenrigsministeriet til at fastsætte regler om studierejser til udlandet for kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunalt ansatte, og at det må forekomme bedst i overensstemmelse med amtsråds og kommunalbestyrelses tilblivelse gennem direkte valg, at de valgte medlemmer selv må bære ansvaret for tilrettelæggelsen af og kontrollen med økonomiske dispositioner på dette område.

Jeg kan tilføje, at bortset fra rejsegodtgørelsesreglerne findes der ingen nærmere regler om, i hvilket omfang kommunerne er berettiget til at gennemføre studierejser til udlandet for kommunalbestyrelsesmedlemmer

eller kommunens embedsmænd, eller hvilken fremgangsmåde der skal anvendes i forbindelse hermed. Det er indenrigsministeriets principielle opfattelse, at studierejser er berettigede, for så vidt de må påregnes at give et udbytte, der bidrager til en bedre løsning af kommunale opgaver i et sådant omfang, at det står i et rimeligt forhold til rejseomkostningerne. Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at foretage denne afvejning.

Endelig kan jeg oplyse, at indenrigsministeriet tidligere har givet udtryk for, at det er ønskeligt, at der efter hver studierejse udarbejdes en rejserapport.

Spm. nr. S 1178

Til indenrigsministeren (16/5 83) af:

Alice Faber (SF):

»Vil ministeren forbedre retstilstanden for forbrugere, der påføres skader af produkter, som f.eks. i p-pillesagen, så det bliver lettere at få rejst erstatningskrav ved nedsættelse af et hurtigtarbejdende udvalg, der skal komme med forslag til ændring?«

Begrundelse

P-pillesagen, hvor mange kvinder rejste erstatningskrav, efter at de havde fået blodpropper, har vist, hvor vanskeligt det er at føre en sag mod producenter, der gør sig skyldige i at påføre mennesker skader igennem deres produkter.

Den pågældende sag viser, at retstilstanden for forbrugere er kritisabel og uholdbar.

Ifølge en artikel i Politiken lørdag den 14. maj 1983 af advokat Jørgen Jacobsen er der i Sverige gennemført en forsikringsordning, som har betydet en forbedring af mulighederne for at få tilkendt erstatning for produktskader.

Spørgeren er enig med udtalelsen i ovennævnte artikel fra professor Børge Dahl om, »at det ikke kan anses for rimeligt, at de byrder, der er en følge af det moderne industrisamfunds teknologiske og videnskabelige begrænsninger, skal bæres af den enkelte forbruger, som udsættes for skader, som ingen kan gøre for, og som ingen efter de gældende regler kan gøres ansvarlig for.«

Spørgeren mener ikke, der er grund til at vente på et EF-direktiv om produktansvar, men finder det vigtigt, at vi i Danmark får